

دیدار العبادی با علاوی برای بررسی تشکیل دولت آتی عراق

گفت‌وگوی صدر با اردوغان

● **حیدر العبادی** و **اباد علاوی** در دیداری در

بغداد تحولات سیاسی در این کشور و تشکیل دولت آتی بر اساس اصول ملی را بررسی کردند. به گزارش ایسنا، به نقل از سومریه نیوز، حیدر العبادی، نخست‌وزیر عراق، با اباد علاوی، معاون رئیس‌جمهور این کشور، برای بررسی تشکیل دولت آتی براساس اصول ملی و تحولات روند سیاسی دیدار کرد. پیش‌تر علاوی خواستار لغو انتخابات پارلمانی شده و از دستگاه قضائی خواسته بود درباره اتهام‌های وارده‌شده به کمیسئون انتخابات و طرف‌های همگام با این کمیسئون، تحقیقات کاملی انجام دهد. او گفت، روند سیاسی کشور در سرازیری بزرگی قرار دارد. علاوی افزود، خودداری گسترده ملت عراق از مشارکت در انتخابات اخیر موجب ایجاد شکاف بزرگی در روند سیاسی کشور شده و نیاز به ارزیابی اتفاقی را که روی داده است، دوچندان کرده است. کمیسئون انتخابات عراق ۱۹ می نتایج نهایی انتخابات پارلمانی را اعلام کرد و فراکسیون «سائون»، در مرتبه نخست، ائتلاف «الفتح» در مرتبه دوم و ائتلاف «النصر» به رهبری العبادی در مرتبه سوم قرار گرفت. همچنین دفتر العبادی در بیانیه‌ای اعلام کرد، او در دفتر خود میزبان اباد سامرائی، دبیرکل حزب اسلامی عراق، نیز بوده و با او دیدگاه مشترک برای تشکیل دولت آتی، مذاکرات موجود میان فراکسیون‌های سیاسی و اوضاع کشور را بررسی کرد.
دراین‌حال، دفتر مقتدی صدر، رهبر جریان صدر، با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد: رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه، در تماس تلفنی خود با مقتدی صدر درباره روابط دوجانبه میان ترکیه و عراق بحث و تبادل‌نظر کرد.
دو طرف همچنین درباره تحولات عراق و نتایج انتخابات پارلمانی این کشور بحث و تبادل‌نظر کردند. اردوغان در این تماس تلفنی، به مقتدی صدر به مناسبت پیروزی در انتخابات پارلمانی تبریک گفته و آمادگی خود را برای همکاری با عراق اعلام کرد.

حمله هوایی مجدد اسرائیل به مواضع حماس

● شامگاه شنبه نیروی هوایی اسرائیل بار دیگر به مناطقی در نوار غزه حمله و این مناطق را بمباران کرد. به گزارش دویچه‌وله، گفته می‌شود که این حملات در واکنش به تخریب بخشی از حصار مرزی اسرائیل در غزه به دست چهار جوان فلسطینی بوده است. یکی از نقاطی که در جریان بمباران اخیر هدف واقع شده، مواضع گردان عزالدین قسام در جنوب شهر رفح بوده است. گردان عزالدین قسام بازوی نظامی حماس به حساب می‌آید. خبر حمله به مواضع این نیرو در جنوب رفح از سوی محافل امنیتی فلسطینی تأیید شده است. افزون‌برآن، طبق اظهارات فلسطینیان، یکی از مواضع حماس در مرکز نوار غزه نیز هدف حملات هوایی شنبه‌شب اسرائیل واقع شده است. ارتش اسرائیل نیز خبر از بمباران «اهداف نظامی» و مواضع حماس در جنوب نوار غزه داده است؛ اما حمله به مناطق مرکزی غزه از سوی ارتش اسرائیل تأیید نشده است. این حملات در واکنش به عبور غیرقانونی فلسطینی‌ها از نوار غزه به سوی خاک اسرائیل صورت گرفته است. گفته می‌شود که فلسطینی‌ها بارها برای ورود به خاک اسرائیل به حصار مرزی آسیب رسانده‌اند.

آزادی یک آمریکایی توسط دولت ونزوئلا

● دولت ونزوئلا یک شهروند آمریکا و همسر ونزوئلایی او را پس از دو سال از زندان آزاد کرده است. جاشوا هولت، اهل ایالت یوتای آمریکا – که گفته می‌شود یک مبلغ مذهبی مورمون بوده است – در سال ۲۰۱۶ میلادی به ونزوئلا سفر کرده بود تا با تامارا ازدواج کند که دستگیر شد. این دو که از طریق اینترنت با هم آشنا شده بودند، به اتهام جمع‌آوری سلاح بازداشت شدند. مقامات آمریکایی اتهام را بی‌اساس خوانده بودند. سناتور باب کورکر، رئیس‌جمهوری‌خواه کمیته روابط خارجی مجلس سنای آمریکا، در کاراکاس، پایتخت ونزوئلا، با نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهوری این کشور، درباره آزادی این دو نفر گفت‌وگو کرد. سناتور کورکر پس از آزادی جاشوا و تامارا عکسی از آنها را در شبکه تویتر منتشر کرد و گفت که بدروزی با آنها به آمریکا برمی‌گردد. اورن هتج، سناتور جمهوری‌خواه ایالت یوتا، هم شنبه با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد که در مدت دو سال گذشته برای آزادی جاشوا و شریک زندگی‌اش تلاش کرده و با شمار زیادی از سفرای کشورهای خارجی و نیز نیکلاس مادورو تماس گرفته است. هولت پس از بازگشت به آمریکا در کاخ سفید با دونالد ترامپ دیدار کرده است. سخنگوی نیکلاس مادورو اعلام کرده که آزادی این شهروند ایالات متحده اقدامی به نشانه حسن نیت برای بهبود روابط با آمریکاست.
باین‌حال مایک پنس، معاون ریاست‌جمهوری آمریکا، گفته است که با وجود آزادی جاشوا هولت، تحریم‌ها علیه ونزوئلا رفع نخواهد شد.

روز شنبه و دو روز پس از آنکه دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، برنامه دیدار با رهبر کره‌شمالی را لغو کرد، رهبران دوکره در منطقه مرزی با یکدیگر دیدار کردند؛ دیداری که نتیجه آن در کنار اظهارات جدید رئیس‌جمهوری آمریکا امیدها برای حل‌وفصل دیپلماتیک بحران را دوباره احیا کرده است. آن‌طور که دفتر رئیس‌جمهوری کره‌جنوبی گزارش داده، مون جائه این، رئیس‌جمهوری این کشور روز شنبه از روستای مرزی پانمونجوم که در نقطه صفر مرزی دو کشور قرار دارد، وارد کره‌شمالی شد تا با کیم جونگ اون، رهبر کره‌شمالی دیدار کند. دو طرف کمتر از یک ماه پیش در همین نقطه اما این سوی مرز دو کره‌جنوبی دیداری تاریخی را رقم زدند و برای اولین‌بار در طول دهه‌ها رهبر کره‌شمالی با را این سوی مرز گذاشت و وارد خاک کره‌جنوبی شد. دیدار غیرمنتظره مون جائه این و کیم جونگ اون که دو ساعت هم طول کشیده، تلاش‌های رئیس‌جمهوری کره‌جنوبی برای بازگشت مذاکرات تاریخی آمریکا– کره شمالی را برجسته کرد و حاکی از آن است که رابطه دو کره بسیار بهتر از رابطه پیونگ یانگ و واشنگتن پیش می‌رود. به گفته رئیس‌جمهوری کره‌جنوبی، این دیدار پس از درخواست کیم جونگ اون برای دیداری بدون تشریفات صورت گرفت. آن‌طور که مون گفته دو طرف فکر می‌کرده‌اند که دیداری رو در رو بهتر از گفت‌وگویی تلفنی خواهد بود.

یک روز بعد از این دیدار، دفتر مون جائه این در بیانیه‌ای اعلام کرد که رهبر کره‌شمالی بار دیگر بر تعهدش به خلع «کامل» سلاح هسته‌ای شبه‌جزیره کره و دیدار با دونالد ترامپ تأکید کرده است. خبرگزاری رسمی کره‌شمالی هم در پی این دیدار ضمن تأیید تلاش‌های مشترک دو طرف برای

از زمانی که محمد بن‌سلمان به‌عنوان ولیعهد عربستان سعودی قدرت را در این کشور در دست گرفته است، توانسته خود را به‌عنوان یک مصلح جوان معرفی کند که می‌کوشد با نگرشی نوین، این پادشاهی سنتی و محافظه‌کار را به دورانی مدرن وارد کند. بیشتر تمرکز بن‌سلمان در این مدت بر تغییرات اقتصادی متمرکز بوده اما این ولیعهد ۳۲ ساله نوید سیاست‌های اجتماعی بازتر، از جمله حقوق زنان، را داده که غرب نیز آنها را تقدیر کرده است. در عرض چند هفته آینده، یعنی در ۲۴ ژوئن، ممنوعیت دپیرای رانندگی زنان برداشته خواهد شد که از آن می‌توان به‌عنوان ملموس‌ترین اصلاح اجتماعی صورت‌گرفته به‌دست این ولیعهد جوان یاد کرد.
باین‌حال، به‌نظر می‌رسد طرف چند هفته گذشته این روند معکوس شده و حالا هیئت حاکمه سعودی سرکوب همان فعالانی را در دستور کار قرار داده است که سال‌ها برای همان حق رانندگی زنان مبارزه می‌کردند. حداقل ۱۱ نفر که اکثر آنان را زنان تشکیل می‌دهند، در این زمینه دستگیر شده و بدون دسترسی به وکیل، مورد بازجویی قرار گرفته‌اند. دادستان‌های سعودی تاکنون نام بازداشت‌شدگان و علل بازداشت آنها را اعلام نکرده‌اند. اما بنا به گزارش‌های خبری، نام برخی از فمینیست‌های شناخته‌شده سعودی در میان بازداشت‌شدگان چشم می‌خورد که از آن جمله باید به لجین هذلول اشاره کرد که پیش‌تر نیز در سال ۲۰۱۴ میلادی به جرم انتشار فیلمی از خود در حین رانندگی، ۷۰ روز در بازداشت به سر برده بود. پنجشنبه گذشته، سازمان غفو بین‌الملل گزارش داد که مقامات سعودی چهار نفر از بازداشت‌شدگان را آزاد کرده‌اند.
باین‌حال، این پایان ماجرا نیست و هنوز این پرسش درباره رفتار ضدونقیض حکومت عربستان به قوت خود پابرجاست.

از نظر تحلیلگران مسائل عربستان، بن‌سلمان با این اقدام می‌کوشد نشان دهد که رفع ممنوعیت رانندگی زنان در عربستان هدیه‌ای است از جانب سلطنت به زنان این کشور، نه امری که در نتیجه مبارزات یا فشار داخلی یا بین‌المللی به دست آمده باشد.
باین‌حال، این سرکوب‌ها به افزایش تردیدها درباره پابندی بن‌سلمان به مسئله برابری زنان و حق جمع انجامیده است.

خبر گ ر ا ر ی ه ی طرفدار دولت با انتشار عکس ها پی از این فعالان بازداشت شده، آنها را به خیانت

دوران دولت رفاه درخصوص بهداشت، آموزش، قانون کار، مهاجرت و بازنشستگی را به نفع حوزه «سرمایه» تغییر دهند.
رئیس‌جمهوری فرانسه که با برنامه‌های نتولییرالی خود تلاش می‌کند بار دیگر رشد و شکوفایی را به اقتصاد فرانسه حتی به بهای خانه‌خرابی و سقوط موقعیت اجتماعی و اقتصادی نیروی کار به کشور بازگرداند، نه تنها در این راه موفق نبوده که حتی شاخص رفاه اجتماعی در فرانسه را هم به شدت پایین آورده است.
سیاست نتولییرالی مکرون از همان ابتدا با مخالفت سرسختانه سندیکاهای کارگری، طبقات اجتماعی نابرخودار و احزاب چپ رادیکال روبه‌رو بوده است. از هفته‌ها قبل سندیکاهای کارگری در اعتراض به کاهش دستمزدها و حذف بعضی از حقوق خود در حوزه حمل‌ونقل به صورت مرتب در اعتصاب و اعتراض به‌سر می‌برند و این‌بار با معاشات و همدستی دو حزب اصلی کشور با رئیس‌جمهوری جدید، آلترناتیو سیاسی بدیل در دست چپ رادیکال «فرانسه نافرمان» به رهبری «ملانشون» است که اگر در بحبوحه دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری حزب کمونیست فرانسه و جناح چپ حزب سوسیالیست به رهبری «بنوا آمون» به تحریم این دور از انتخابات به درخواست ملانشون می‌پیوستند، مکرون با یک رای ضعیف پیروز می‌شد و جنبش تحریمی‌ها با حدود ۵۰ درصد از حائزان شرایط رای، یک سد بزرگ در مقابل گردش به راست مکرون ایجاد می‌کردند.
مسئافه‌انه این دو جریان که در برنامه کاملاً همسو با رهبر جنبش چپ رادیکال بودند، با حضور در پای صندوق رای و انتخاب گزینه «بد»

Reuters

دیدار غیرمنتظره رهبران ۲ کره

احیای امید

خلع سلاح هسته‌ای در شبه‌جزیره کره، اعلام کرد که مون و کیم روز جمعه مذاکرات سطح بالایی را برگزار می‌کنند.
براساس بیانیه این خبرگزاری، کیم جونگ اون از اراده راسخ خود برای برگزاری دیدار با ترامپ بر اساس برنامه‌ریزی پیشین خبر داده است. در همین راستا ترامپ نیز به نوبه خود از امکان برگزاری دیداری گفته که خود پیش از این لغو کرده بود. مون که روز پنجشنبه و پس از دیدار با رئیس‌جمهوری آمریکا در واشنگتن به سنول بازگشته بود، از «عزم جزم» ترامپ برای پایان رابطه خصومت‌آمیز با کره‌شمالی و پیش‌بردن همکاری‌های اقتصادی دوجانبه خبر داد. این در حالی است که ترامپ روز جمعه اعلام کرد که به دلیل اظهارات خصمانه کره‌شمالی این دیدار لغو

از رفع ممنوعیت رانندگی زنان تا بازداشت فعالان حقوق زنان

بیم و امید اصلاحات در عربستان سعودی

متهم کرده‌اند؛ حمله‌ای تند به گروهی که کوشیده بودند ازطریق اعتراضی مسالمت‌آمیز، صدای خود را به گوش حکومت برسانند. این مسئله همچنین توانایی بن‌سلمان در تحقق وعده‌های خود برای ایجاد تغییرات زیرساختی در یک جامعه سنتی و مردسالار را زیر سؤال می‌برد.
از دیگر سو، روحانیونی که نسخه بسیار محافظه‌کارانه‌ای از اسلام را تحت عنوان وهابیسیم ترویج می‌کنند، به‌شدت با رانندگی زنان و دیگر اصلاحات بن‌سلمان برای تلطیف فضای فرهنگی و مذهبی عربستان مخالفاند.
با این اوصاف، اگر بن‌سلمان نتواند از پس رفع ممنوعیت رانندگی زنان برآید، تردیدها درباره دیگر وعده‌های او افزایش می‌یابد.
در صدر این وعده‌ها، باید به حذف قانون سرپرستی و قیمومیت اشاره کرد که براساس آن، هر زن باید یک محافظ یا قیم مرد (همسر، پدر، برادر یا حتی فرزند پسر) داشته باشد که برخی از تصمیمات مهم و کلیدی از جمله اخذ پاسپورت، سفر خارجی، تحصیل در خارج و ازدواج را به جای زن می‌گیرد. البته این

دوران دولت رفاه درخصوص بهداشت، آموزش، قانون کار، مهاجرت و بازنشستگی را به نفع حوزه «سرمایه» تغییر دهند.
رئیس‌جمهوری فرانسه که با برنامه‌های نتولییرالی خود تلاش می‌کند بار دیگر رشد و شکوفایی را به اقتصاد فرانسه حتی به بهای خانه‌خرابی و سقوط موقعیت اجتماعی و اقتصادی نیروی کار به کشور بازگرداند، نه تنها در این راه موفق نبوده که حتی شاخص رفاه اجتماعی در فرانسه را هم به شدت پایین آورده است.
سیاست نتولییرالی مکرون از همان ابتدا با مخالفت سرسختانه سندیکاهای کارگری، طبقات اجتماعی نابرخودار و احزاب چپ رادیکال روبه‌رو بوده است. از هفته‌ها قبل سندیکاهای کارگری در اعتراض به کاهش دستمزدها و حذف بعضی از

در مقابل «بدتر» در شرایطی که پیروزی مکرون قطعی بود، یک چک سفیدامضا به او دادند و امروز باید هزینه‌های سنگین آن را بپردازند.
در هفته‌ها و روزهای اخیر به دعوت سندیکاهای کارگری و جنبش فرانسه نافرمان در کنار اعتراضات صنفی بارها جمعیت‌های بزرگی از فعالان سیاسی در خیابان‌های بیشتر شهرهای فرانسه ناراضیاتی خود را از سیاست‌های نتولییرالی دولت مکرون نشان داده‌اند.
شنبه گذشته مردم معترض فرانسه با فراخوان بیش از ۶۰ اتحادیه کارگری و صنفی، احزاب چپ و نهادهای مردم‌گرا در اعتراض به سیاست‌های نتولییرالی مانوئل مکرون به خیابان شهرهای فرانسه سرازیر شدند. بنا بر گفته برگزارکنندگان مراسم نزدیک به ۲۵۰ هزار نفر در این تظاهرات اعتراضی شرکت و علیه سیاست‌های نتولییرالی مکرون اعتراض کردند و ده‌ها نفر نیز توسط پلیس دستگیر شدند. اما به دلیل همان چک سفیدامضایی که اکثریت مردم و جریانات سیاسی در انتخابات ریاست‌جمهوری به مکرون دادند و متعاقب آن نیز در یک هیجان کاذب کاندیدای حزب جدید «به پیش» او را به صورت فله‌ای روانه پارلمان کردند، امروز تنها اهرم قدرتمند برای بازدارندگی علیه برنامه‌های مکرون تنها در اعتراضات خیابانی و اعتصابات کارگری خواهد بود.
با توجه به ترکیب پارلمان و قدرت بالای رئیس‌جمهوری در ساختار سیاسی فرانسه در حوزه نهادهای حقوقی قدرت از جمله اکثریت نمایندگان حامی او در پارلمان هیچ عامل بازدارنده قانونی وجود ندارد.
جناح چپ مخالف و سندیکاهای کارگری هم با اشراف به همین واقعیت تمام تمرکز خود را بر اعتصاب و اعتراض توده‌ای قرار

در ۱۲ ژوئن را نیز لغو می‌کند.
سخنان جان بولتون، مشاور ارشد امنیت ملی کاخ سفید و مایک پنس، معاون اول رئیس‌جمهوری ایالات‌متحده که از اعمال «مدل لیبی» در مذاکرات با کره‌شمالی سخن گفته بودند، بر ناراضیاتی کره‌شمالی افزود.

رئیس‌جمهوری کره‌جنوبی یکشنبه تصدیق کرد که پیونگ یانگ و واشنگتن برداشت‌های متفاوتی از «خلع سلاح هسته‌ای» دارند و این ترکیب برای هر یک از آنها معنای متفاوتی دارد. هرچند مون جائه این بر تعهد کیم به خلع سلاح هسته‌ای تأکید کرد و گفت دو طرف در اجلاس آینده قرار است این تفاوت‌ها را برطرف کنند. او بدون آنکه خود تعریفی از خلع سلاح هسته‌ای «کامل» ارائه دهد، چنین گفت: «هرچند دو طرف درباره خلع سلاح هسته‌ای کامل عزم جزم یکسانی دارند اما باید برای ترسیم نقشه راه چگونگی انجام آن به بحث بنشینند و این فرایند می‌تواند دشوار باشد». او از دو طرف خواست تا به‌طور مستقیم در ارتباط باشند و مشکلاتشان را با یکدیگر در میان بگذارند. به گفته مون، کره‌شمالی هنوز توانسته به تضمین‌های امنیتی واشنگتن اعتماد کند. در ایالات متحده نیز مقام‌های دولتی نسبت به اینکه کیم تسلیحات هسته‌ای را به‌طورکامل واگذار کند، تردید دارند.

روز یکشنبه وزارت خارجه چین هم در بیانیه‌ای که برای روبریز فرستاده بود، ابزار آموداری کرده که نشست دو طرف طبق برنامه در سنگاپور برگزار شود. طبق این بیانیه چین از دو طرف خواسته که صبور باشند و حسن نیت نشان دهند. در این بیانیه آمده است: «ما همیشه بر این باور بوده‌ایم که ارتباط و گفت‌وگوهای مستقیم میان رهبران کره‌شمالی و ایالات‌متحده برای حل بحران هسته‌ای شبه‌جزیره حیاتی است».

● کشورهای آفریقایی هر سال ۲۵ ماه می را در بزرگداشت اتفاق مهم چنین روزی در سال ۱۹۶۳ گرامی می‌دارند. در آن زمان سازمان وحدت آفریقا با حضور سران ۳۳ کشور مستقل قاره در مقرر اصلی خود در شهر آدیس‌آبابا تأسیس شد. تلاش‌های اولیه برای تأسیس این سازمان پنج سال زودتر و از ۱۵ آوریل ۱۹۵۸ در نخستین کنگره در آکرای غنا صورت گرفت. در این کنگره، نمایندگان از کشورهای غنا، لیبیا، مصر، اتیوپی، لیبی، مراکش، سودان، تونس و کامرون حضور داشتند. در این اجلاس بود که برای اولین بار در چنین روزی به مناسبت روز آزادی آفریقا گرامی داشته شد؛ روزی که قاره آفریقا بتواند از هر ظلم، بی‌عدالتی و انواع گوناگون استعمار رهایی یافته و آزادی لازم را در اختیار داشته باشد. برنامه رشد همه‌جانبه زندگی مردم آفریقا هدف بسیار مهم این اجلاس بود. دراین‌میان غنا سردمدار و لیبی رسالت آزادی کشورهای آفریقایی از استعمار غربی به شمار می‌رود. شخصیت‌های سیاسی مانند قوام نکرومه از غنا، سکوتوره از گینه، نابیره از تانزانیا و کواندا از کشور

زامبیا نخستین رهبرانی بودند که چنین ساختاری را شکل دادند؛ سازمانی که بعدها خود را به اتحادیه آفریقا تغییر داد. ۲۵ می سال جاری با شعار «پیروزی در مبارزه با فساد، مسیر پایدار پیشرفت آفریقا» در کشورهای آفریقایی گرامی داشته شد. با وجود تلاش دولت‌ها و مردم آفریقا، انتخاب شعار امسال به دلیل افزایش نرخ فساد در بیشتر مناطق قاره انتخاب شد. ضعف مدیریت، ضعف و ناتوانی لازم در برخی قدرت‌های منطقه، فقدان ساختار آموزشی، بی‌کاری، رشد جمعیت، ناامنی، بی‌ثباتی سیاسی، فقر امکانات درمانی، خشک سالی، قحطی، تبعیض درآمد، اختلاف شدید طبقاتی و… همه گونه‌هایی از فساد را در این سرزمین پهناور نشان می‌دهند. در میان تمام چالش‌هایی که آفریقا با آن روبه‌روست، چه‌بسا بحران جوانان با توجه به فقر مالی خانواده‌ها که منجر به انواع انحرافات اجتماعی و سیاسی می‌شود، بیش از دیگر چالش‌های امروز آفریقا به نظر آید. رشد فزاینده جمعیتی آفریقا تا سال ۲۰۵۰ افزایش جمعیتی برابر ۴۲ میلیون را در هر سال برای آفریقا نشان می‌دهد. کل جمعیت قاره آفریقا آن زمان به دو برابر خواهد رسید و این در حالی است که نرخ رشد جمعیت در دیگر نقاط جهان روندی کاهشی دارد. ناامنی، بحران شهری، جرم‌های سایبری، فعالیت‌های تروریستی، پول‌شویی و حمایت از برنامه‌های تروریستی چالش‌های مهمی است که آفریقا با آن روبه‌روست. برخی از اندیشمندان معتقدند که «در شرایطی که فساد، مهم‌ترین عامل فقر و محرومیت آفریقا به شمار می‌آید، عوامل فساد با قدرت سیاسی‌ای که در اختیار دارند، با خوش‌گذرانی از زندگی خود لذت می‌برند». گزارش‌های منتشرشده در سال ۲۰۱۵ نشان می‌دهد درحال‌حاضر ۷۵ میلیون نفر از مردم این قاره مجبور به پرداخت رشوه برای رفاه زندگی خود بوده و نرخ فساد در حال افزایش است. از میان ۲۸ کشور آفریقایی بررسی‌شده ۱۸ کشور هیچ‌گونه توفیقی در رهایی از فساد نداشته‌اند.

طبق گزارش اتحادیه آفریقا در سال ۲۰۰۲، فساد سالانه ۱۵ میلیارد دلار هزینه برای آفریقا دارد. هم‌زمان کشورهای خارجی رقمی برابر ۲۲.۵ میلیون دلار به آفریقا کمک مالی داشته‌اند. در چنین شرایطی، اتحادیه آفریقا طرح کلانی را برای انتقال سیاسی و اجتماعی قاره در چشم‌انداز خود تا سال ۲۰۶۳ تدوین کرده است. برخی چالش‌های آفریقا در مسیر آزادی و رهایی از استعمار در حوزه بین‌المللی و بخشی در سطح منطقه‌ای و برخی نیز مربوط به مشکلات داخلی کشورهاست. چالش آفریقا با مشکلات داخلی خود و نوع رفتار دولت‌ها و مردم کشورهای این قاره با این‌گونه موانع توسعه، یکی از عمده مباحثی است که بسیاری از علل بحران‌ها را در روستی و نه خارج از مرزهای آفریقا می‌داند. بر مبنای این نگرش نمی‌توان همه مشکلاتی را که آفریقا با آن مواجه است، بر گردن استعمار انداخت؛ البته هرچند تأثیرات ظلم کشورهای استعماری غرب در آفریقا نقش مهمی داشته؛ اما یکی از روش‌های اساسی برون‌رفت این قاره از چالش‌ها، سرمایه‌گذاری واقعی روی باورهای دیرینه فرهنگی مردم خود، اعتمادبه‌نفس و خوداتکایی و وحدت یکپارچه دولت و ملت آفریقایی است. اگر روزگاری استعمار بیش از صد میلیون برده آفریقایی را به مدت چهار قرن آواره کرد؛ اما بیداری آفریقا در دوران مبارزات رهایی‌بخش و کسب استقلال سیاسی توانست مسیر را طی کند که امروز می‌توان موفقیت‌های بزرگ دولت‌ها و ملت‌های تازه را نیز در کنار مشکلات نظاره کرد. پس باید گفت که ادامه مبارزه قاره با فقر، توسعه‌نیافتگی و در نهایت تلاش برای بخش بزرگی از مسیر نجات در درون دولت‌ها و ملت‌های آفریقایی؛ و نه حوزه‌های بیرونی قرار دارد. سخت‌کوشی و تلاش مضاعف هریک از جوامع این قاره در برابر مشکلات داخلی خود می‌تواند بسیار راهگشا باشد. در بیش از نیم‌قرن فعالیت سازمان بین‌المللی گام‌های بسیاری برای بهبود شرایط سیاسی و اجتماعی آفریقا برداشته شده؛ اما این قاره محتاج به قدم‌های فراتری است که باید به‌طور جدی به آن پرداخته شود.

۲۵ ماه می روز جهانی آفریقا

مبارزه با فساد در اولویت

محمدحسن ایپکچی

● کشورهای آفریقایی هر سال ۲۵ ماه می را در بزرگداشت اتفاق مهم چنین روزی در سال ۱۹۶۳ گرامی می‌دارند. در آن زمان سازمان وحدت آفریقا با حضور سران ۳۳ کشور مستقل قاره در مقرر اصلی خود در شهر آدیس‌آبابا تأسیس شد. تلاش‌های اولیه برای تأسیس این سازمان پنج سال زودتر و از ۱۵ آوریل ۱۹۵۸ در نخستین کنگره در آکرای غنا صورت گرفت. در این کنگره، نمایندگان از کشورهای غنا، لیبیا، مصر، اتیوپی، لیبی، مراکش، سودان، تونس و کامرون حضور داشتند. در این اجلاس بود که برای اولین بار در چنین روزی به مناسبت روز آزادی آفریقا گرامی داشته شد؛ روزی که قاره آفریقا بتواند از هر ظلم، بی‌عدالتی و انواع گوناگون استعمار رهایی یافته و آزادی لازم را در اختیار داشته باشد. برنامه رشد همه‌جانبه زندگی مردم آفریقا هدف بسیار مهم این اجلاس بود. دراین‌میان غنا سردمدار و لیبی رسالت آزادی کشورهای آفریقایی از استعمار غربی به شمار می‌رود. شخصیت‌های سیاسی مانند قوام نکرومه از غنا، سکوتوره از گینه، نابیره از تانزانیا و کواندا از کشور زامبیا نخستین رهبرانی بودند که چنین ساختاری را شکل دادند؛ سازمانی که بعدها خود را به اتحادیه آفریقا تغییر داد. ۲۵ می سال جاری با شعار «پیروزی در مبارزه با فساد، مسیر پایدار پیشرفت آفریقا» در کشورهای آفریقایی گرامی داشته شد. با وجود تلاش دولت‌ها و مردم آفریقا، انتخاب شعار امسال به دلیل افزایش نرخ فساد در بیشتر مناطق قاره انتخاب شد. ضعف مدیریت، ضعف و ناتوانی لازم در برخی قدرت‌های منطقه، فقدان ساختار آموزشی، بی‌کاری، رشد جمعیت، ناامنی، بی‌ثباتی سیاسی، فقر امکانات درمانی، خشک سالی، قحطی، تبعیض درآمد، اختلاف شدید طبقاتی و… همه گونه‌هایی از فساد را در این سرزمین پهناور نشان می‌دهند. در میان تمام چالش‌هایی که آفریقا با آن روبه‌روست، چه‌بسا بحران جوانان با توجه به فقر مالی خانواده‌ها که منجر به انواع انحرافات اجتماعی و سیاسی می‌شود، بیش از دیگر چالش‌های امروز آفریقا به نظر آید. رشد فزاینده جمعیتی آفریقا تا سال ۲۰۵۰ افزایش جمعیتی برابر ۴۲ میلیون را در هر سال برای آفریقا نشان می‌دهد. کل جمعیت قاره آفریقا آن زمان به دو برابر خواهد رسید و این در حالی است که نرخ رشد جمعیت در دیگر نقاط جهان روندی کاهشی دارد. ناامنی، بحران شهری، جرم‌های سایبری، فعالیت‌های تروریستی، پول‌شویی و حمایت از برنامه‌های تروریستی چالش‌های مهمی است که آفریقا با آن روبه‌روست. برخی از اندیشمندان معتقدند که «در شرایطی که فساد، مهم‌ترین عامل فقر و محرومیت آفریقا به شمار می‌آید، عوامل فساد با قدرت سیاسی‌ای که در اختیار دارند، با خوش‌گذرانی از زندگی خود لذت می‌برند». گزارش‌های منتشرشده در سال ۲۰۱۵ نشان می‌دهد درحال‌حاضر ۷۵ میلیون نفر از مردم این قاره مجبور به پرداخت رشوه برای رفاه زندگی خود بوده و نرخ فساد در حال افزایش است. از میان ۲۸ کشور آفریقایی بررسی‌شده ۱۸ کشور هیچ‌گونه توفیقی در رهایی از فساد نداشته‌اند.

طبق گزارش اتحادیه آفریقا در سال ۲۰۰۲، فساد سالانه ۱۵ میلیارد دلار هزینه برای آفریقا دارد. هم‌زمان کشورهای خارجی رقمی برابر ۲۲.۵ میلیون دلار به آفریقا کمک مالی داشته‌اند. در چنین شرایطی، اتحادیه آفریقا طرح کلانی را برای انتقال سیاسی و اجتماعی قاره در چشم‌انداز خود تا سال ۲۰۶۳ تدوین کرده است. برخی چالش‌های آفریقا در مسیر آزادی و رهایی از استعمار در حوزه بین‌المللی و بخشی در سطح منطقه‌ای و برخی نیز مربوط به مشکلات داخلی کشورهاست. چالش آفریقا با مشکلات داخلی خود و نوع رفتار دولت‌ها و مردم کشورهای این قاره با این‌گونه موانع توسعه، یکی از عمده مباحثی است که بسیاری از علل بحران‌ها را در روستی و نه خارج از مرزهای آفریقا می‌داند. بر مبنای این نگرش نمی‌توان همه مشکلاتی را که آفریقا با آن مواجه است، بر گردن استعمار انداخت؛ البته هرچند تأثیرات ظلم کشورهای استعماری غرب در آفریقا نقش مهمی داشته؛ اما یکی از روش‌های اساسی برون‌رفت این قاره از چالش‌ها، سرمایه‌گذاری واقعی روی باورهای دیرینه فرهنگی مردم خود، اعتمادبه‌نفس و خوداتکایی و وحدت یکپارچه دولت و ملت آفریقایی است. اگر روزگاری استعمار بیش از صد میلیون برده آفریقایی را به مدت چهار قرن آواره کرد؛ اما بیداری آفریقا در دوران مبارزات رهایی‌بخش و کسب استقلال سیاسی توانست مسیر را طی کند که امروز می‌توان موفقیت‌های بزرگ دولت‌ها و ملت‌های تازه را نیز در کنار مشکلات نظاره کرد. پس باید گفت که ادامه مبارزه قاره با فقر، توسعه‌نیافتگی و در نهایت تلاش برای بخش بزرگی از مسیر نجات در درون دولت‌ها و ملت‌های آفریقایی؛ و نه حوزه‌های بیرونی قرار دارد. سخت‌کوشی و تلاش مضاعف هریک از جوامع این قاره در برابر مشکلات داخلی خود می‌تواند بسیار راهگشا باشد. در بیش از نیم‌قرن فعالیت سازمان بین‌المللی گام‌های بسیاری برای بهبود شرایط سیاسی و اجتماعی آفریقا برداشته شده؛ اما این قاره محتاج به قدم‌های فراتری است که باید به‌طور جدی به آن پرداخته شود.